

РЕШЕНИЕ

№ 5956

гр. София, 23.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Поповска, като разгледа дело номер **8180** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния
кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните
нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. Л. С., от [населено място], против решение
от 30.06.2011г. по н.а.х.д.№ 9442/2011 г. на Софийски районен съд, НК, 3 състав, с
което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 34637/15.04.2011г. на
началника на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с
което на основание чл.189,ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за
нарушение по чл.139, ал.5 от ЗДвП е наказан с глоба в размер на по 500лв., за това, че
на 18.03.2011г. в около 12,15ч. в [населено място], по автомагистрала "Т." около
разклона за [населено място], управлява товарен автомобил без платена винетна такса
„K2" за движение по републиканската пътна мрежа с тегло на товари с допустима
товарна маса по малка от 12 тона.

С жалбата се иска отмяна на решението и НП по съображение за нарушение на
материалния закон, неяснота относно мястото на извършване на нарушението и
вината за извършване на деянието, неправилност на приетото от съда за
непротиворечивост на свидетелските показания, че не са допуснати съществени
процесуални нарушения, а такива били налице: нарушение на изискването за
описание на нарушените разпоредби както цифрово, така и словесно, лаконичност на

описанието на нарушението. Претендира се и необсъждане на всички относими доказателства. Изложените оплаквания съставляват касационно основание по чл.348, ал.1 т.1 вр. ал.2 - нарушение на закона поради неправилното му приложение.

Ответникът –Столична дирекция на вътрешните работи, не е взел участие в производството по делото и не е изразил становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е и процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол. Така постановеното от районния съд е правилно, като не е налице релевираното с касационната жалба основание за отмяна. Фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи за законосъобразност на обжалваното НП кореспондират с приетото за установено и доказателствата по делото. На основание чл.218,ал.2 АПК, касационната инстанция следва да се произнесе само по наведените с жалбата касационни основания, като за валидността и допустимостта на решението, както и за съответствието му с материалния закон, следи служебно.

Приетите доказателства по делото пред първата инстанция сочат на извод за установеност на извършеното деяние, описано в НП, а именно: на 18.03.2011г. в около 12,15ч. в [населено място], по автомагистрала "Т." около разклона за [населено място], управлява товарен автомобил „Мерцедес" без платена винетна такса „К2" за движение по републиканската пътна мрежа с тегло на товари с допустима товарна маса по малка от 12 тона.

Съдът е основал изводите си на всички събрани доказателства по делото-писмени и гласни, като подробно е обсъдил същите. По тези съображения, като е приел установеност на извършеното нарушение и е основал решението си и на събраните доказателства по делото, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт.

Без основание в касационната жалба е въведено оплакване за необсъждане на всички събрани доказателства и неправилност на преценката им, както и за неизяснена фактическа обстановка по делото. В мотивите на решението са обсъдени свидетелските показания на В. и В. съответно актосъставител и свидетел при установяване на нарушението, които са потвърдили описаните факти в Акта за установяване на нарушението. Няма основание показанията им да не се кредитират, правилно са преценени от съда като логични, незаинтересовани и вътрешно единни. По делото безспорно е установен факта на нарушението, който не е оспорен и с жалбата пред въззивната инстанция – че не е залепена винетка на предното стъкло на автомобила, като не са ангажирани и доказателства за плащането на винетната такса.

При така установеното по фактите е правилен изводът на въззивния съд за съставомерност на деянието по чл.139, ал.5 ЗДВП, текста на която разпоредба съответства на извършетното. Д. за противното, изложен в касационната жалба е предявен и пред първата съдебна инстанция, обсъден е в мотивите на оспореното решение, като изводите са правилни и обосновани. Взета е предвид относимата към момента на извършване на нарушението редакция на разпоредбата, която въвежда задължение за водачите като управлявания от жалбоподателя автомобил да се движат по републиканските пътища само след платена винетна такса.

С чл.139, ал. 5 ЗДВП в относимата редакция след ДВ бр.51 / 2007г., се въвежда задължение за определените в Закона за пътищата превозни средства да се движат по републиканските пътища само след платена винетна такса по реда на чл.10,ал.2 от същия закон. От текста на тази норма следва, че за съставомерността на деянието са относими вида на пътното превозно средство и неизпълнение на задължението за плащане на винетна такса, които факти се съдържат в НП и АУАН. Неоснователни са доводите за неправилност на преценката на въззивния съд за липсата на процесуални нарушения поради лаконичност на описанието на деянието и невъзпроизвеждане на текста на нарушената разпоредба. Видно от съдържанието на НП и АУАН, извършеното от касатора, съответстващо на установените факти, е възпроизведено по начин, който съвпада по смисъл с текста на санкционната норма, с оглед на което е налице описание на нарушението цифровото и словесно и не е допуснато соченото нарушение.

С оглед на изложеното, решението на СРС следва да бъде оставено в сила, не е налице е соченото касационно основание за отмяната му и касационната жалба е неоснователна. Не се констатираха пороци на решението, касаещи валидността и допустимостта му за които съдът следи служебно.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, предл. второ, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение от 30. 06.2011г., постановено по нахд № 9442/2011 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 3-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.